

**REVISTA DE ISTORIE
„VASILE CONTA”
TÂRGU-NEAMȚ**

**Historical Magazine „Vasile Conta”,
Târgu-Neamț**

**Revue Historique „Vasile Conta”
Târgu-Neamț**

**Volumul V, nr. 2, decembrie 2023
Volume V, issue 2, december 2023
Volume V, no. 2, décembre 2023**

Iași
Editura PIM, 2023

**PATRU DOCUMENTE CU SIGILII DE LA DOMNITORII MIHAI
RACOVIȚĂ, GRIGORE AL II-LEA GHICA ȘI IOAN TEODOR
CALLIMACHI**

*

**FOUR DOCUMENTS WITH THE SEALS OF RULES MIHAI
RACOVIȚĂ, GRIGORE II GHICA AND IOAN TEODOR
CALLIMACHI**

*

**QUATRE DOCUMENTS AVEC LES SCEAUX DES SOUVERAINS
MIHAI RACOVIȚĂ, GRIGORE II GHICA ET IOAN TEODOR
CALLIMACHI**

Dr. Laurențiu-Ștefan SZEMKOVICS¹

Rezumat: În articol, autorul prezintă patru documente aflate la Arhivele Naționale Istorice Centrale, care au fost emise în cancelariile domnilor Moldovei: Mihai Racoviță, Grigore al II-lea Ghica și Ioan Teodor Callimachi. Totodată, apelând la sigilografie și la heraldică, sunt prezentate sigiliile care sunt imprimate pe aceste documente, stema heraldică a Moldovei și stema unită.

Cuvinte cheie: documente, sigilii, Mihai Racoviță, Grigore al II-lea Ghica, Ioan Teodor Callimachi, sigilografie, heraldică.

*

Abstract: In the article, the author present four documents located at the Central National Historical Archives, which were issued in the chancelleries of the lords of Moldova: Mihai Racoviță, Grigore II Ghica and Ioan Teodor Callimachi. At the same time, referring to sigillography and heraldry, are presented the seals that are printed on these documents, the heraldic coat of arms of Moldova and the united coat of arms.

Key words: documents, seals, Mihai Racoviță, Grigore II Ghica, Ioan Teodor Callimachi, sigillography, heraldry.

*

Sommaire: Dans l'article, l'auteur présente quatre documents conservés aux Archives nationales historiques centrales, qui ont été publiés dans les chancelleries des seigneurs de Moldavie: Mihai Racoviță, Grigore II Ghica et Ioan Teodor Callimachi. En même temps, en référence à la sigillographie et à l'héraldique, sont présentés les sceaux imprimés sur ces documents, les armoiries héraldiques de la Moldavie et les armoiries unies.

Mots clés: documents, sceaux, Mihai Racoviță, Grigore II Ghica, Ioan Teodor Callimachi, sigillographie, héraldique.

*

¹ Arhivele Naționale ale României, laurszem@gmail.com

La Arhivele Naționale Istorice Centrale din București, în colecția „Documente moldovenești”, se află patru documente, scrise în slavonă și în română (cu caractere chirilice), emise, în anii 1722, 1741 și 1758, în cancelariile domnitorilor Moldovei: Mihai Racoviță, Grigore al II-lea Ghica și Ioan Teodor Callimachi.

În primul document, emis în 31 mai 1722 (7230), Mihai Racoviță, domnul Moldovei, poruncește lui Constantin Zbiera logofăt, lui Antohie mare căpitan și lui Dima să aleagă și să stâlpească siliștile Pogănești și Deneșești din ținutul Tutovei².

Actul este autentificat cu un sigiliu rotund (45 mm), imprimat cu chinovar³, ce are în câmpul sigilar⁴, stema heraldică a Moldovei: un scut⁵ rococo încărcat cu capul de bour, cu stea între coarne. Scutul este timbrat⁶ de un coif de la care pornesc lambrechini⁷ pe margini. Coiful este surmontat de o coroană închisă, flancată de anul 17-03. În exergă⁸, între două cercuri perlate, legenda în limba slavonă (transliterată cu caractere latine): † **IO MIHAIL RACOVITŢ * VOEVOD B(o)JIU M(i)L(os)TIU G(ospo)D(a)R ZE(mle) MOLDAVIE P(e)CE(a)TE V(oe)VOD** († IO MIHAIL RACOVITŢĂ VOIEVOD * CU MILA LUI DUMNEZEU, DOMN AL ȚĂRII MOLDOVEI, PECETEA VOIEVODULUI, cu Ț suprapus peste I, D peste O, P peste CE, D peste O)⁹.

² Arhivele Naționale Istorice Centrale, *Documente moldovenești*, VI/9.

³ Chinovar = substanță roșie, obținută din plante sau sulfură roșie de mercur, utilizată la scrierea (mai ales a literei inițiale majuscule, ornamente și miniaturi) și la sigilarea actelor. Fiind culoarea care exprimă suveranitatea, măreția, a fost intens folosit la validarea actelor domnești; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei. Arhivistică, cronologie, diplomatică, genealogie, heraldică, paleografie, sigilografie*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1982, p. 69.

⁴ Câmpul sigilar = suprafața pe care se gravează emblema și legenda unui sigiliu; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 71.

⁵ Scut = suprafață delimitată de un perimetru de formă variabilă și pe care se plasează stema; Michel Pastoureau, *Traité d'héraldique*, cinquième édition, Grands Manuels Picard, Paris, 2008, p. 363.

⁶ Timbrat = termen care indică poziția unei mobile față de scut. Este propriu coifului cu cimier și lambrechini; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 230.

⁷ Lambrechini = ornament exterior al scutului înfățișat ca niște fâșii din stofă sau vrejuri vegetale care cad din vârful scutului pe laturile acestuia; lambrechinii amintesc acoperământul coifului sfâșiat în lupte; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 152.

⁸ Exergă = spațiul de la marginea câmpului sigilar, de obicei cuprins între două sau mai multe cercuri (ce pot fi liniare, șnurate, perlate, etc.), în care se gravează textul legendei; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 111.

⁹ P. V. Năsturel, *Stema României. Studiu critic din punct de vedere heraldic cu numeroase figuri în text*, București, Tipografia „Voința Națională”, 1892, p. 55; V. A. Urechia, *Notice sur les armoiries du peuple roumain*, Maçon, 1901, p. 7; Gabriela Rădulescu, *Sigiliile cancelariei domnești a Moldovei între anii 1711-1821*, în „Revista Arhivelor”, XII, 1969, nr. 2, pp. 178, 193; Laurențiu-Ștefan Szemkovich, Maria Dogaru, *Tezaur sfragistic românesc. II. Sigiliile emise de Cancelaria domnească a Moldovei (1387-1856) / Trésor sfragistique roumain. II. Les sceaux emises par la Chancellerie princière de la Moldavie (1387-1856)*, București, Ars Docendi, 2006, p. 69.

Prin al doilea document, emis la 20 noiembrie 1722 (7231), Mihai Racoviță, domnul Moldovei, poruncește lui Zbiera fost mare șătrar să meargă la siliștile Deneșești și Pogonești și să adune oameni care să mărturisească unde este hotarul lor cel vechi¹⁰.

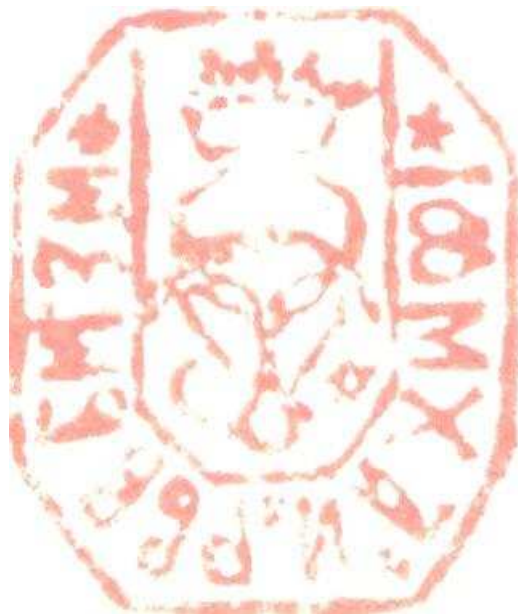
Înscrisul este validat cu un sigiliu octogonal (16 x 13 mm), imprimat cu chinovar, cuprinzând în emblemă¹¹, stema heraldică a Moldovei: capul de bour, având deasupra coarnelor o coroană deschisă, cu cinci fleuroane, flancat, în dreptul botului, la dreapta de semilună conturnată¹², la stânga de soare apune. În exergă, legenda în limba slavonă (transliterată cu caractere latine), redată cu prescurtări pe alocuri: * **IO MIHAI. R(acoviță) V(oe)V(od) B(ojiu) M(ilstiu) G(ospodar) Z(emli) M(oldavscoi)** * (* IO MIHAI RACOVIȚĂ VOIEVOD CU MILA LUI DUMNEZEU, DOMN AL ȚĂRII MOLDOVEI *)¹³.

¹⁰ Arhivele Naționale Istorice Centrale, *Documente moldovenesti*, VI/10.

¹¹ Emblemă = reprezentarea gravată pe suprafața unui sigiliu; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 109.

¹² Conturnată = termen care precizează poziția unor mobile în scut, respectiv reprezentarea unor animale sau păsări, întoarse spre stânga (poziția corectă fiind spre dreapta); *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 88.

¹³ Gabriela Rădulescu, *op. cit.*, pp. 179, 194; Laurențiu-Ștefan Szemkovics, Maria Dogaru, *op. cit.*, p. 70.

Prin cel de-al treilea document, emis în 20 iunie 1741 (7249), Grigore Ghica, domnul Moldovei, îl împuternicește pe clucerul Stamati să dijmuiască câteva moșii și părți de moșii pe care le are în ținuturile Covurlui și Tecuci¹⁴.

Documentul a fost autentificat cu un sigiliu rotund (46 mm), imprimat cu chinovar, cuprinzând în emblemă stema unită: în dreapta, capul de bour cu stea cu șase raze între coarne, având deasupra un buzdugan așezat în bandă¹⁵, în stânga, acvila redată în întregime și din față, cu corpul conturnat, cu aripile deschise și dispuse cea dreaptă în bară¹⁶, cea stângă în pal¹⁷, ținând în cioc o cruce poziționată, de asemenea, în pal, având deasupra sabia așezată în bară; în partea de sus, o coroană deschisă, cu cinci fleuroane. Toată compoziția este înconjurată de ornamente vegetale. În exergă, între două cercuri liniare, legenda în limba slavonă (transliterată cu caractere latine), redată cu prescurtări pe alocuri: † **IO GRIGORIE GHICA VOEVODA B(o)JIU M(i)L(os)TIIU G(o)SP(o)DAR ZE(m)LI MOLDA(v)SCOI** († IO GRIGORE

¹⁴ Arhivele Naționale Istorice Centrale, *Documente moldovenești*, XXIX/6.

¹⁵ Banda = piesa onorabilă a scutului realizată prin trasarea a două diagonale din colțul drept superior spre colțul stâng inferior, formând o fâșie ce este reprezentată în alt smalt decât câmpul. Conform cerințelor artei heraldice, banda trebuie să ocupe circa $\frac{1}{3}$ din lățimea scutului; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 52.

¹⁶ Bara = piesa onorabilă a scutului alcătuită prin trasarea a două diagonal ce unesc colțul stâng superior cu colțul drept inferior, obținându-se o fâșie ce este reprezentată în alt smalt decât câmpul. Conform normelor heraldice ea trebuie să ocupe $\frac{1}{3}$ din suprafața scutului; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, pp. 52-53.

¹⁷ Palul = piesa onorabilă a scutului obținut prin trasarea a două linii verticale în centrul scutului; *Dicționar al științelor speciale ale istoriei*, p. 186.

GHICA VOIEVOD CU MILA LUI DUMNEZEU, DOMN AL ȚĂRII MOLDOVEI)¹⁸.

Ultimul document, dat în 20 decembrie 1758 (7267), este cartea lui Ioan Teodor Callimachi, domnul Moldovei, pentru mazilul Andrei Coțacodan, feciorul lui Gligoraș, din satul Năpădeni, ținutul Orhei, ca să nu i se dea pecete.

Actul este validat cu un sigiliu octogonal, imprimat cu chinovar, ilizibil pe alocuri, cuprinzând în câmpul sigilar, mărginit de un chenar liniar, între două ramuri de palmier¹⁹ care se evazează în partea de sus, capul de bour având deasupra o coroană deschisă, cu trei fleuroane, flancată, la dreapta de buzdugan așezat în bandă, la stânga de iatagan, cu vârful în sus, dispus în bară. În jur, inițialele domnului redactate cu caractere chirilice: **IO-IO / T-D / V-V**.

¹⁸ Aurelian Sacerdoțeanu, *Sigiliul domnesc și stema țării. Conceptul de unitate a poporului român pe care îl reflectă și rolul avut în formarea ideii de unire*, în „Revista Arhivelor”, XI, 1968, nr. 2, pp. 23-24; Gabriela Rădulescu, *op. cit.*, pp. 179, 197; Laurențiu-Ștefan Szemkovics, Maria Dogaru, *op. cit.*, p. 70.

¹⁹ Palmierul simbolizează justiția.

La aceste documente, cuvintele slavone au fost transliterate cu caractere latine, iar celelalte au fost transcrise ca în text.

I. Noi, Mihai Racoviță voievoda, *Bojiu milostiu, gospodar zemli Moldavscoi*²⁰. Scriem domniia mea la boiarinul nostru Constantin Zbiera logofăt și la Antohie *vel*²¹ căpitan și la Dima... facem știre, dacă veți vedea această carte a domniei mele, iar dumneavoastră să mergeți la săliștea Pogăneștii și la Deneșeștii ce sânt acolo la ținutul Tutovei, care de moșie și de cumpărătură a boiarinului nostru cinstit și credincios dumnealui Deadiul *biv*²² *vel*²³ spătar de pre giupâneasa dumisale Rocsanda, fata lui Dumitrașco stolnicul. Și să strângeți oameni bătrâni și megiași din pregiur și pre zapis ce ar avea dumnealui, să aleageți locul de cătră alte hotară și să-i stâlpiți împregiur. Și precum veți aleage și veți hotări, iată că domniia mea am trimis pre Vasilie uricariul să scrie mărturie de la dumneavoastră, însemne pre unde ar merge hotarele, ca să-și facă dumnealui și ispisoc de la domniia mea. Aceasta vă scriem.

*U*²⁴ *leat*²⁵ 7230 mai 31.

²⁰ Mihai Racoviță voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.

²¹ Mare.

²² Fost.

²³ Mare.

²⁴ La, în.

²⁵ Anul, an.

II. Noi, Mihai Racoviță *voevoda, Bojiu milostiu, gospodar zemli Moldavscoi*²⁶. Scriem domniia mea la boeriu nostru Zbera *biv*²⁷ *vel*²⁸ șătrar. Cătră aceasta facem știrea dumitali pentru 2 săliști anume Deneșești și Pogonești, care săliști sânt a dumisali Rucxandii spătăroaia dumisali Dediului spătar, ce să hotărăști cu satul lui Bogdan, pentru care s-au trimis știrea dumnealui vornicul Donici acolo să fiți socotitori. Deci, iată că dumitali scriem să cauți, îndată ce va vini cartea domnii meli, să te scoli și să mergi acolo la această săliște mai sus scrisă și să chemi pe popa Lupul și pe Mara și pe Hâncul, feciorul lui Galer și pe Perzoaia cu feciorii ei și pe feciorul lui Drumea și pe Aniței dean Polocești și pe Ghinea și pe Urs și pe alți răzeși oameni bătrâni pe care și cartea dea blestăm s-au făcut asupra lor, ca să spuie drept pe unde este hotarul cel vechi. Deci, să cauți să-i strângi pe toți, pe acești oameni ce mai sus scriem și să meargă să arate hotarul cel vechi pe unde este și să mărturisească drept, cu sufletele lor, pe unde or și c-au umblat hotarul acestor săliști ce mai sus scriem. Dar să-i spui și aceasta acestor oameni că măcar că și cartea de blestăm s-au făcut. Dar pe urmă, di om știi c-au mărturisit rău și n-au arătat drept hotarul pe unde este, afurisănie a fi mai cu îndelungare. Dar noi obligându c-au mărturisat rău, pe unii ca aceia ce or fi bătrâni li-om tăe barba și nasul oricui, iar care or fi tinireli... și la satâr nasul oricui și s-or da pe uliță. Căci noi nu priimim strâmbătate, nici dea o parte nici să ia spătăroae mai mult o palmă de loc de la Bogdan, dar nici Bogdan nu priimim să ia de la spătăroae numai drept cea fi... sau fățării să nu fii și prea cum or mărturisa oameni drept, cu sufletele lor, pe hotarul cel vechi. Să faceți și o mărturie încredințat de la toți să avem știrea. Aceasta scriem, nici să nu-i pricini că nu știu. Că pe toți să-i aduci din Iași aici înaintea divanului și cu... nespuindu drept hotarul pe unde este.

*Leat*²⁹ 7231 noiembrie 20

III. † Io Grigorie Ghica *voevoda, Bojiu milostiu, gospodar zemli Moldavscoi*³⁰. Datam cartea domnii mele boerului nostru Stamatii clucer, să fie volnic cu cartea domnii mele a dijmui un sat drepti moșii ce zâci că are la țânutul Covurluiului, anume satul Gorneștii și niște părți de moșie din sat din Mădrești care sântu hotărâți și stâlpiti de tatu său Alexandru Adam și de la Cleni și de la Bujorăști și de la Pleșești și de la Ochișești din țânutul Tecuciului, din tot locul, cu tot venitul, după obicei. Așijdere să fie volnic a dijmui tot hotarul satului Mășiceniilor, care sat de... Stamatii, că iaste răzeși cu vâru său Costantin Movila și cu Gavriliță Adam și cu fetele lui Costi Adam logofătul. Dar Stamatii... că n-au luat de pe ace moșie nimic din Rozăceani, fiindu depărtată de ace moșie. Și toți acești răzeși, veri a lui Stamatii, s-au hrănit și au dijmuit această moșie, fiindu-le ședere aproape. Iar de ar ave cineva a răspunde ceva... dijma aceste moșii să aibă a merge la Negre căpitanul să le ia sama cu bună dreptate și de la care socoti că să cade să-și ia Stamatii dijma și ar pune vro pricină sau și-ar rădica pâni

²⁶ Mihai Racoviță voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.

²⁷ Fost.

²⁸ Mare.

²⁹ Anul, an.

³⁰ Io Grigorie Ghica voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.

de pe moșie lui Stamatii nedijmuită, să-i plinești toată dijma. Iar de ar fi niscai pricini ca să nu le poți așeza... căpitan Negre acolo să le dai mărturie la mâna cum s-ar căde să vie la divan. Aceasta scriem.

Leat³¹ 7249 iunie 20.

IV. Io Ioan Theodor *voevod, Bojiu milostiu, gospodin zemli Moldavscoi*³². De vreamă că în ponturile ce s-au dat zlotașilor, s-au hotărât mazânilor și feciorilor lor să nu li să dea peceți. Și fiindcă ne-am înștiințat de la dumnealor boerii, că mulți din feciorii mazânilor să află supt slujba boiarilor, pre carii zlotașii ce sânt cu slujba aceasta a poclonului stiagului, necunoscându-i, vor să le dea peceți. Și nedându-li-să unora ca acelora, să dă pricină la mulți, arătându-să că sânt mazili și feciori de mazâl, ca să nu ia peceți, zlotașii încă și-au dat răvășalile lor. La unii ca aceștia nu s-au găsit cu cale, ci am hotărât să să dea această carte a domniei mele către mazâmul Andrii Coțacodan, feciorul Gligoraș din ținutul Orheiul, din satul Năpădenii, chipul lui om... fața alăbineță, ochii căpăruși, barba plavoși. Și așa cu această carte a noastră, arătându-o atâta la slujbași, cât și după slujbă la cercători, să fie nesupărat mai sus numitul mazâl.

Leat³³ 7267 dechemvrie³⁴, 20...

Bibliografie selectivă

Arhivele Naționale Istorice Centrale din București.

Dicționar al științelor speciale ale istoriei. Arhivistică, cronologie, diplomatică, genealogie, heraldică, paleografie, sigilografie, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1982.

Năsturel, P. V., *Stema României. Studiu critic din punct de vedere heraldic cu numeroase figuri în text*, București, Tipografia «Voința Națională», 1892.

Pastoureau, Michel, *Traité d'héraldique*, cinquième édition, Grands Manuels Picard, Paris, 2008.

Rădulescu, Gabriela, *Sigiliile cancelariei domnești a Moldovei între anii 1711-1821*, în „Revista Arhivelor”, XII, 1969, nr. 2, pp. 173-218.

Sacerdoțeanu, Aurelian, *Sigiliul domnesc și stema țării. Conceptul de unitate a poporului român pe care îl reflectă și rolul avut în formarea ideii de unire*, în „Revista Arhivelor”, XI, 1968, nr. 2, pp. 11-68.

Szemkovics, Laurențiu-Ștefan, Dogaru, Maria, *Tezaur sfragistic românesc. II. Sigiliile emise de Cancelaria domnească a Moldovei (1387-1856) / Trésor sfragistique roumain. II. Les sceaux emis par la Chancellerie princière de la Moldavie (1387-1856)*, București, Ars Docendi, 2006.

Urechia, V. A., *Notice sur les armoiries du peuple roumain*, Maçon, 1901.

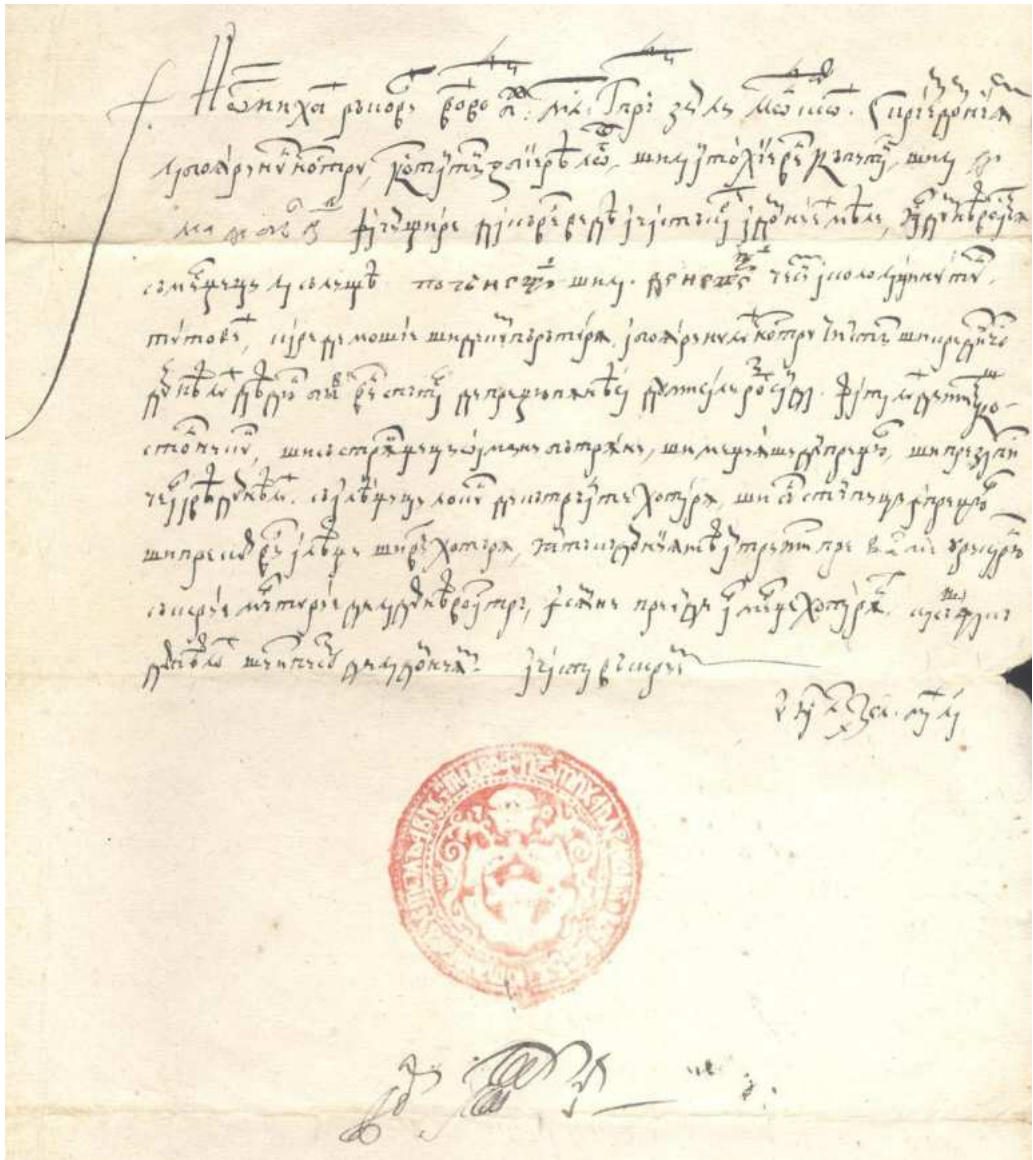
³¹ Anul, an.

³² Io Ioan Teodor voievod, din mila lui Dumnezeu, domn al Țării Moldovei.

³³ Anul, an.

³⁴ Decembrie.

ANEXE

I. Documentul emis la 31 mai 1722 (7230).

20 ноября 1722 года
 в Москве в присутствии
 государственных советников
 и обер-прокурора
 великого князя
 Алексея Петровича
 и других государственных
 чиновников
 рассмотрено
 дело о
 жалобе
 крестьянина
 села
 [название села]
 [название уезда]
 [название губернии]
 о том
 что
 [описание сути жалобы]
 и
 [описание действий властей]
 и
 [описание решения]
 и
 [описание исполнения]
 и
 [описание итогов]
 и
 [описание подписей]
 и
 [описание дат]
 и
 [описание других деталей]

II. Documentul emis la 20 noiembrie 1722 (7231) (recto și verso).

Handwritten text in Church Slavonic script, likely a liturgical or legal document. The text is written in a cursive style on aged paper. It begins with a large initial 'F' and contains several lines of text, including phrases like 'Въспомога' and 'Судити'. The script is dense and characteristic of the 17th or 18th century.

Handwritten text in Cyrillic script, likely a document or letter. The text is written in a cursive style and is partially obscured by a red circular stamp. The stamp features a central emblem, possibly a coat of arms, surrounded by text in Cyrillic. Below the stamp, there is a signature or name written in Cyrillic.

III. Documentul emis la 20 iunie 1741 (7249) (recto și verso).

97

Ісїоуиъ Оубоуѣ Боеѡѣ Мѡѣ Гдѣ Сѡѡк Мѡѣдѡѣ.

ВЪ ВРѢМѢ КЪ ДѢЮУЮЩЕМЪ ЧЕ СѡѡД ДѢЛѢ ЗЛОУЩАШЕЮРЬ, СѡѡД ХОУТѢРѢЮЩЪ
МАУЖѢЛНОЮРЬ, ШИ ФЕЧОРНОЮРЬ ЛѢЮРЬ, СЪИДОУЮЩЪ ДѢ ПЕЧЕЦИ, ШИ
ФИНДѢ КЪ НѢМЕ ЛѢЩИНЦѢТѢ ДѢЛА ДѢМИТЕЛОЮРЬ БОЮРЬИ: КЪ МѡѡЦИ
ДНИЮ ФЕЧОРНИ МАУЖѢЛНОЮРЬ, СЪ АФЛА СѡѡПѢ СѡѡЖЕА БОЮРЬНОЮРЬ. ПРЕ
КАРИИ ЗЛОУЩАШЕЮРЬ ЧЕ СЪИЮЩЪ КЪ СѡѡЖЕА АЧѢИТА, А ПОКЛОУЮЩЕЮРЬ СТѢПѢНОЮРЬ,
НЕКОЮРЬЮРЬЮРЬ, БОЮРЬ СЪЛЕ ДѢ ПЕЧЕЦИ: ШИ НЕ ДѢЮУЮЩЕЮРЬ ОУНОРА КА АЧЕ-
ЛОЮРЬ, СЪ ДѢ ПРИЧИЮЩЪ ЛА МѡѡЦИ, А РѢЮЩЕЮРЬ КЪ СЪИЮЩЪ МАУЖѢЛ, ШИ ФЕ-
ЧОРНИ ДѢ МАУЖѢЛЪ, КА СЪИЮЩЪ А ПЕЧЕЦИ, ЗЛОУЩАШЕЮРЬ ЛѢЮЩЪ А ДѢ РѢВЪШАЮЩЕЮРЬ
ЛОЮРЬ ДѢ ОУНИИ КА АЧЕИЩА НѢСѢД ГѢИЮЩЪ КЪ КАЛЕ: ЧИ АМЕ ХОУТѢРѢЮЩЪ СЪ
СЪ ДѢ АЧЕИЩЪ КАРТЕ А ДОУНИЮРЬ МѢЛЕ, КАЮРЬ МАУЖѢЛЪ, А НѢЮРЬИ НѡѡЮРЬ И
ФЕЧОРНОЮРЬ: СЪ ЛѢ СЪ О ДѢ ДНИЮ ЧИИДОУЮЩЕЮРЬ ДѢ РѢЮЩЕЮРЬ ДНИЮ СѢТѢНОЮРЬ, Нѡ ПЕЧЕЦЕ
КИНОЮРЬ ЛѢ ОУМЪ: АЧѢИЩА ФѢЦА: А ЛѢ СЪИЮЩЕЮРЬ ОКИИ: Нѡ ПЕЧЕЦЕ
БАЮРЬА: ПЛАЮЩЕЮРЬ ШИ АША КЪ АЧЕИЩЪ КАРТЕ АНОЮРЬЮРЬ, А РѢЮЩЕЮРЬЮРЬ
АЧѢИТА ЛА СѡѡЖЕАШИ: КЪШЪ ШИ ДѢЮУЮЩЪ СѡѡЖЕА ЛА ЧѢЮЩЕЮРЬ, СЪ ФѢ НЕ
СЪИЮЩЕЮРЬ МАИ СЪИЮЩЕЮРЬ НѢМИТЕЛОЮРЬ МАУЖѢЛЪ.

ЛѢТѢ, 3035. Декѡмвѡрѡе, к̄.

Handwritten note in Cyrillic script at the bottom of the page, partially obscured by the seal. It contains archival information regarding the document's date (1838) and location (Soroca).

IV. Documentul emis la 20 decembrie 1758 (7267).